

alt gotts företagande / befrämjar alla goda uppsät / Råd och
anslag / och gifwer dem snycket och fullbordan.

Men jag tillstår giärna mig vara alt för svag detta före-
nings- och stårels bandets krafft emellan Osverhet och Un-
dersäturet fullkomliggen att kunna beskrifwa; för en Koning/
som detta alt mognare försår och estertänker än någon det
kan säga; för ett Stånd / som detta alt bättre weet och be-
finner / än jag det kan förtälja.

Ovföre städitar jag billigt: Och allenast ånnu frambar
Ridderskapet och Adelens hierteliga och innerliga önskan / at
GULD den Allrahögste wärdes detta förenings och stårel-
ses bandet emellan Eders Kongl. Maj:it och Undersä-
turena / med sin nåd wälsigna / stärka och stadsfesta; så at det
dageligen må tilltaga / tillvåra och bärva des ädla frucht / som är
Eders Kongl. Maj:its och Undersäturenas nöje / gladie /
frimma / förläring och lyckalighet.

Den samma Alltväldige GULD gifwe ock /
at all miskällighet / onighet och egenhytta / som alt godt och
alla goda Råd förstörer och förhindrar / icke ens ibland Rik-
sens Ständer må nämnd eller hörd warda. Men i stället
blifwe doo och wistes hoos Os sandräckt och entighet / som all
ting uobygger och forbättrar: Och at GULD som är enighete-
nes HERR / han wärdes den samma styrckia och stadsfesta
ibland Riksens Ständer / så at de med inbyrdes enighet och om-
sorg arbeta på sådana mått och Råd / som lända Eders Kongl.
Maj:it och Undersäturena till nöje / gladie och frimma.

Den samma Store GULD gifwe ock / at denne
Riksdag måtte i en wälsignad stund begynd vara / en lycklig
framgång winna / och med ett / för de twanne ostilhachtige ting
Koning och Ständer nyttigt och hälsoamt sluth åndas. Så
at både närvärande och fränvarande Swenste Män och Un-
dersäture nu ock i framtidnen deraf Hålsa och Fred
finna mötte!

Kongl. Maj:

PLACAT,

Om
Egra Tillmåne / Solenne Badsjöjelle-
Faste = Bot = och Ryne = Dagar /

Som

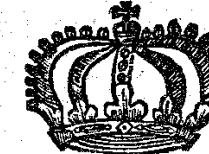
Osver hela Sveriges Rike /
Stor-Förstendömet Finland / och alla Sveriges Crono
tilhöriga och underliggande Fürstendömer / Land

och Herrskaper /

Högtideligen hållas och begås skola;
Uti innewarande Åhr

1723.

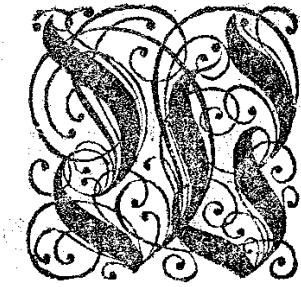
Dat. STOCKHOLM den 12. Februari 1723.

Cum Gratia & Privilegio S:æ R:æ Maj:is.

STOCKHOLM uti Kongl. Voltryckeriet upplagd /

Hos JOHAN HENRICH WERNER,
Directeur osver alla Tryckterien i Riket / Åhr 1723.

FRIEDRICH,

med GUDz Nåde/ Sveriges/
Göthes och Wändes Konung zc. zc. zc.

Tilbiude Eder / Øf ålstelige / Bäre
trogne Undersåtare / Andelige och
Verkslige / som bo och byggia i Wårt Konungari-
ke Sverige / Stor-Furstendömet Finland / samt an-
dra Sveriges Krono tilhöriga och derunder liggande
Land och Herrskaper / så ock allom androm / som der-
uti wistas / vår synnerliga ynnest / nådiga benägenhet
och gunstiga wilja med Gud alsmäktig tilsförende.
Mar wi i förledit åhr wid denna tiden förde Eder til sin-
nes den besynnerliga nådewälgieringen / som GUD
den Högste näst tilförende / igenom den ådla Fredens
fullkomliga återskänckande allas Edert f. Fädernesland
förundt hade; månde Vi derjemte Eder trolien fö-
reställa / hwad bedröfweliga svårheter och olyckformitt
under en så stor lyckalighet likavist syntes åndå för ö-
gonen swåfwa / och huru den tidens utseende tycktes
hota Øf och Eder med hvarjehanda ej mindre förders-
weliga Landsplågor / än dem Vi igenom Guds Nåd
nyligen hade undslippit. Vi hafwe sedermera med
hvar annan hela åhret på sådant sätt igenombracht
och åndat / at ehuruval I de besarade wederwårdig-
heter til en dehl ej funnat undvika/utan måst dem ef-
ter Guds behageliga stickelse widkiannas; har likwäl
den

128

den Gode Guden emot all förtiensi blandat dem med för-
störing och missundsamhet / och gjordt dem för Eder
så drägeliga / at I mer orsak hafwen öfwer hans fa-
derliga hertelag Eder at hugna och glädja / än at suc-
ka och qwidra öfwer straff. Det har warit hans god-
het / at den owanliga smittan / som då på åtskilliga
orter i Riket blifvit itånd / och ånnu warar / ej sträkt
sig til Eder siefswa / och at I alt härtil åren ifrån far-
liga sukdemar bestriade. Det har warit hans godhet /
at hela Landet i förledit åhr emot första liknelsen burit
en så rik välsignelse både på åker och ång / at man des
like näpligen sedt i manna minne ; och ändoch Gud
för syndernas skuld medelst werkan af en oblid wä-
derlek / undandragit Eder des fullkomlige nyttiande/
har han likwäl deraf förundt Eder en så ynnig dehl / at
I ej funnen Eder öfwer en otiträcklig utkomst flaga.
Det har warit och ånnu vidare är hans godhet / at I
funnat i gemen begynna smaka sötman af den fiåra
Freden och den förvärfwade friheten / och åter igen
dels siefswa dels igenom Edra utstickeade Medbroder/
Eder insinna til den nu anstalte allmåanna Sammans-
komsten / hwarest I hafwen tilfalle med Øf och e-
mellan Eder inbördes / at öfverläggia och fastställa /
hwad till Rikets/ alles Edert f. Fäderneslands/ wälfärd
och fällhet i hvarjehanda måtto kan hållosamt och nö-
dignt pröfwas. Vi wele ingalunda twifla / at I ju
lärn sådana härliga Guds Nådes kiännecke med öd-
mluka hiertan besinna och erkianna / och hans Namn
ber

dersöre prisa och upphöja; Men som deſe åro allenast
timmelige/ och ej til räknandes emot dem/ som den Hög-
ste har os i Andelig mätto bestärt genom sitt heliga
Ords rena och oförstalade låra; Så åligger det Os
alla/ at för en så öfvervinnelig godhet besynnerli-
gen hembåra honom en innerlig tacksjälse/ och der-
jemte troligen bedia/ at han wille en öftrymtad Guds-
tienst i låra och leſwerne/ utan hemlig furdeg och smit-
to/ för Os och våra efterkommande bibehålla och be-
vara til ewärdeliga tider. Och emedan Wi derwid
bör betänckia/ at hwarken Vårt pris och los/ eller
Våra böner funna vara den Store Guden behagelige/
så länge Wi til honom uplyfte oheliga händer/ och ej
afslägge Vårt orena/ arga och syndiga leſwerne/ hwar-
med Wi Samtel, icke allenast hindre och stiute ifrån
Os det goda/ som han af sin mildhet giårna wil Os
bewisa/ utan ocl rete honom än ytterligare til ogunst/
hämd och wrede; Ty hafwe Wi af en Christelig om-
sorg för Vårt och alles Edert båsta funnit Os förf-
sakade/ at i innevarande åhr utſkrifta och påbiuda Sy-
ra Allmåne / Solenne Tackſjälſe - Faste - Bot - Och
Bönedagar/ och dertil förfordna den 26. Aprilis, 14. Ju-
nii, 12. Julii och 9. Augusti, at öfwer hela vårt Rike samt
des underliggande Landskaper hållas och högtideligen
begås. Wi biude och befalle fördensfull härmad Eder
alla/ både Andeliga och Verldsliga/ Höga och Låga/
unga och gambla/ Män och qvinnor/ som uti Vårt
Konungarike och des anhöriga Förfendömen/ Land
och

och Herrskaper byggia/ bo och wissas/ ingen undans
tagandes/ af hwad stånd eller wilor han vara må/ som af ſukdom eller annat oundwikeligt förfall ej är
hindrad och aſhällen; at I på deſa fyra förenämde
Allmåna Tackſjälſe - Faste - Bot - Och Bönedagar/ sät-
tien alle verldsliga syſlor affides/ och eſter en Gudelig
beredelse/ tidigt och enhålligt tråden up i Herrans
Hus/ därſammastådes endrächteligen betrachtandes
Guds Heliga Ord utas de dertil förfordnade Texter,
jemte Psalmer/ Böner och Loffänger. I synnehet
bören I derwid troligen anropa den Mildā Guden/
at han wårdigas med wålsignelse bekröna Eder nu
warande allmåna Sammankomſt/ förlåna ſin Nåd
och Ånda/ at med uprichtigt förtroende/ fiärlet och
samdråcht fatta ſådana Rådſlag/ ſom lända til hans
namns åhra/ och hela Rikets upkomſt och fromma/
ſamt sedan gifwa lycka til deras behörliga vercf-
ſtållande/ och i gemen alt framgent hugna Os med
en beständig Fred/ och förftona Os för hvarje han-
da Landsplågor och syndaſtraff/ ſom Wi väl för-
tient/ och ännu funna Os öfverhängia. På det nu
detta Vårt Gudeliga Påbud må desto mer med
estertryck och Lydno eſterlefwas; Ty wele Wi haf-
wa anbefalt Vår Öfverståthållare i Stockholm/
General Gouverneur, Gouverneurer och Lands-
höſdingar/ ſamt Borgmäſtare och Råd i Städere-
ne/ och Fogdar/ Besallnings- och Lånsmän å Lan-
det/ at hafwa noga och alſwartsam upſicht deröf-
ver/

wer/ at det af ingom må brytas och öfverträdas:
Sedan och at Erckiebiskopen / Bisshopne / Super-
intenderne, Probsterne och Kyrchioherdarne hvar
för sig / denna Vår nådiga Willja och besällning
alla sina Församlingar tilhörlichen och i rättan tid för-
tunna låta ; Förfarandes sedan emot dem / som här-
emot finnas broklig / aldeles estersom de förra Bö-
nedags Placaterne i bokstafwen förmå och innehåla.
Här I alle i gemen och hvar och en i syn-
nerhet hafven Eder hörsamlingen at esterrätta: Och
Vi besalle Eder Samt- och synnerligen Gud als-
mäktig nådeligen. Gisvit Stockholm i Kåd-Lam-
maren den 12. Februarii 1723.

FRIEDRICH.

130

BÖNE-DAGS TEXTER, FÖR ÅHR 1723.

Första Böne-Dagen den 26. Aprilis.

Ottesången.

Thren: 3. v. 4.

Grott os uplysta vår hierta samt med Händerna til Gud
i Himmelien.

Högmaffan.

Jac. 4. v. 8.

Men er edra händer / I Syndare / och renser edor
Hierta / I ostadige.

Aftonsången.

Esa: 58: v. 9.

I skalt tu åkalla / och Herren skal swara tig / och tu skall
ropa / och han skal saja: Sij / här är jag.

Andra Böne-Dagen den 14. Junii.

Ottesången.

1 Cor. 3: v. 3.

Åren ännu Röslige: th median ibland Eder är nist / och
Gott / och twedrächt / åren I icte ta föslige / och wandren ef-
ter Menniskio sätt?

Högmaffan.

Gal. 5: v. 24.

Men the som Christo tilhöra / försästa sitt kört/
Samt med lustar och begiärelse.

Aftonsången.

Rom. 8: v. 13.

Om i lefwen ester kiötet / så stolen I döö.

Tredje

Tredie Böne-Dagen den 12. Julii.

Ottesången.

Psal: 146: v. 5.

All är then hvilkens hielp Jacobs Gud är: Hvilkens
Hopp på Herran hans GUD står.

Högmåsan.

Ezech. II. v. 21.

En hem som wandra ester sin hiertas syggelse
Hoch gruswelse/ them skal jag läggia theras vä-
sende uppå theras huswud/ såger Herren Herren.

Aftonsången.

Psalmt: 51: v. 11.

Måndt bort titt Ansichte ifrån mina synder; Och afplana
Alla mina misgierningar.

Fierde Bönedagen den 9. Augusti.

Ottesången.

2. Paralipp. 30: v. 18. 19.

Erren som mildr är/ warde them allom nadelig/Som
Ställa sitt hierta til at söka Herran Gud/ theras Fäderes
GUD.

Högmåsan.

2. Cor. 7: v. 1.

Ister wiñ nu hafwe sådana löfste/ mine läreste/ så
Egjör om ož rena af all kötsens och andans besmit-
telse/ fullbordande helgelsen i GUDz räddhåga.

Aftonsången.

1. Paralipp. 29: v. 18.

Erre våra Fäders Abrahams/ Isaacs/ och Israels Gud/
H bewara ewinnerliga sådana hog och sinne i tins Folks
hierta/ och sticka theras hierta til tig.

¶ 10 Uftr.

Kongl. Maj:s

131.

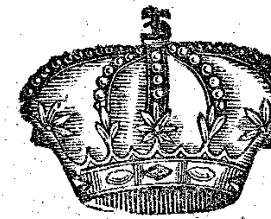
S Ö t f l a c i n g /

Huruledes

Med Handelen och Sivfahrten ifrån
utrikes orter på Sverige och des underliggande Pro-
vincier, til förekommande af Smittosam sukdom/
hådan ester och til vidare förhållas skal.

Dat. STOCKHOLM den 22. Aprilis

1723.

Cum Gratia & Privilegio S:æ R:æ Maj:tis.

STOCKHOLM/ uti Kongl. Boktryckeriet upplagt/

Hos JOHAN HENR. WERNER,
Directeur öfwer alla Boktryckerien i. Riket /